

нїе страданїа-та Мѹ, смѣрть-тѣ и Вскрѣсенїе-то, и за всегдашно сзединенїе Свое съ вѣрѹщы-тѣ, постанови велико-то Таинство на Свато-то Причащенїе. Той взе хлѣвъ, благослови Го, преломи, даде на Апостолы-тѣ, и рѣче: прїимите, ѿдите, Сїе есть Тѣло Мое. Послѣ зе чашѣ съ вино, благослови ѿ, даде ѿ на Апостолы-тѣ, и рѣче: пїйте отъ нея вси, Сїа есть крѣвь Моѿ Новаго завѣта.

Това сѣщо-то са вѣрши до нынѣ въ Божествената Литѹргїа.

Страданїа-та на Господа нашего Исѹса Хрїста.

Подырь Тайна-та Вечера излезе Исѹсъ Хрїстосъ въ Гедсиманска-та градина.

Тамъ са начнахъ вътрешни-тѣ Мѹ страданїа за наши-тѣ грѣхове. Той скзрѣше и тѣжеше, и са молише до крѣвавъ потъ. Ангелъ Мѹ са ѿвида го укрѣпи.

Послѣ дойдохъ Іуден съ оръжїе, взехъ го, споредъ показванїе-то на Іуда предателя-тѣ, и го заведохъ камъ Іудейскы-тѣ прѣвосвященницы, като ученицы-тѣ Мѹ са развѣгахъ.

Тѹка са ѿвихъ клеветници съ лъжливы клеветы на Него: нъ нищо не можахъ да докажатъ. Най напоконъ, кога на прѣвосвященническъ въпросъ: Сынъ ли си Ты Божїй? Той отговараше: ты глаголеши, и притѣри, какво скоро щѣтъ го видатъ отъ дѣсна-та страна на Божїе-то Величество, тогава го обавихъ достоинъ за смѣрть, бихъ го по ланиты-тѣ, и инакъ рѣгахъ Мѹ са различно.